

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืน ของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชน ปราศจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคง ทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ไม่เป็นภาระของโลกและสามารถแก้วิกฤตประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติที่คนไทยทุกคนต้องการ คือ ประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาทั้ง การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูง อยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนา คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปี ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ดานความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก ได้แก่

- ๑.การรักษาความสงบภายในประเทศ
- ๒.การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- ๓.การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- ๔.การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กรภาคีรัฐและที่มีไซภาคีรัฐ
- ๕.การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ดนการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก ได้แก่

- ๑.การเกษตรสร้างมูลค่า
- ๒.อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- ๓.สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- ๔.โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- ๕.พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็นหลัก

ได้แก่

- ๑.การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- ๒.การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- ๓.ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- ๔.การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- ๕.การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- ๖.การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- ๗.การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็นหลัก ได้แก่

- ๑.การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- ๒.การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
- ๓.การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- ๔.การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและจัดการตนเอง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

๖ ประเด็นหลัก ได้แก่

- ๑.สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- ๒.สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- ๓.สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- ๔.พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต
- ๕.พัฒนาความมั่นคงทางน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๖.ยกระดับกระบวนการตัดสินใจกำหนดอนาคตประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก

ได้แก่

๑.ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว

โปร่งใส

๒.ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการ โดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุก

ระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

๓.ภาครัฐมีขนาดเล็ก gọn เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการ

พัฒนาประเทศ

๔.ภาครัฐมีความทันสมัย

๕.บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น

และเป็นมืออาชีพ

๖.ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทุกภาคส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต

๗.กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

๘.กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๕) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยใน ปี ๒๕๗๕ ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีเป็นกรอบ ที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา ๕ ปี ต่อจากนี้ไปพิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ที่บ่งชี้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศและการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ทั้งนี้ โดยได้คำนึงถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับต่อ ๆ ไป ดังนั้น การพัฒนาประเทศในระยะยาว แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๑. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

๒. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา”

๓. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี”

๔. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีมาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรก และเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่าง ๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

๕. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโต จากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตพื้นฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม”

๖. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว”

กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยให้เกิดผลลัพธ์ในการพลิกโฉมประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีเป้าหมายหลักเพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่มี “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand” ด้วยการใช้องค์ความรู้ความคิดสร้างสรรค์เทคโนโลยี และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการยกระดับศักยภาพและพัฒนาประเทศในทุกมิติโดย “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” มีองค์ประกอบสำคัญที่ต้องดำเนินการ ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (๓) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน และ (๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบได้กำหนด “หมุดหมาย” ที่ประเทศไทย ควรบรรลุในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ดังนี้

๑. เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน

๒. สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society)

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ ทันสมัย และน่าอยู่

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนขามรุนแรงลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (High Sustainability)

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation)

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

ไทยแลนด์ ๔.๐ คืออะไร

“ไทยแลนด์ ๔.๐” เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาลภายใต้การนำของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับแก้จัดระบบ ปรับทิศทาง และหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วรุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้

ประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ ยุคแรก “ประเทศไทย ๑.๐” เน้นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขาย พืชไร่ พืชสวน หมู ไก่ เป็นต้น ยุคสอง “ประเทศไทย ๒.๐” เน้นอุตสาหกรรม แต่เป็นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องเขียน เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น ยุคที่สาม “ประเทศไทย ๓.๐” เป็นอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก เช่น การผลิตและขายการส่งออกเหล็กกล้า รถยนต์ กลั่นน้ำมัน ปูนซีเมนต์ เป็นต้น ซึ่งปัจจุบัน (๒๕๕๙) จัดอยู่ในยุคที่สาม แต่ ไทยในยุค ๑.๐ ๒.๐ และ ๓.๐ รายได้ประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง อยู่อย่างนี้ไม่ได้ ต้องริบพัฒนาเศรษฐกิจสร้างประเทศ จึงเป็นเหตุที่นำไปสู่ยุคที่สี่ ให้รหัสใหม่ ว่า “ประเทศไทย ๔.๐” ให้เป็นเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) มีรายได้สูงโดยวางเป้าหมายให้เกิดภายใน ๕ - ๖ ปีนี้ คล้าย ๆ กับการวางภาพอนาคตทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของประเทศที่พัฒนา เช่น สหรัฐอเมริกา “A Nation of Marks” อังกฤษ “Design of Innovation” อินเดีย “Made in India” หรือประเทศเกาหลีใต้ที่วางโมเดลเศรษฐกิจในชื่อ “Creative Economy”

เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ได้แก่

๑. เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม

๒. เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม

๓. เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

ลักษณะสำคัญของการพัฒนาไทยแลนด์ ๔.๐ ได้แก่

๑. เปลี่ยนจากเกษตรแบบดั้งเดิมไปสู่เกษตรสมัยใหม่ เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ทั้งยังเป็นเกษตรกรที่มีฐานะร่ำรวย

๒. เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีภาครัฐคอยช่วยเหลือ เพื่อผลักดันสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง

๓. เปลี่ยนจาก Traditional Services ที่มีมูลค่าต่ำสู่ High Value Services

๔. เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

เป้าหมายที่ได้จากโมเดลนี้ คือ เปลี่ยนประเทศไทยที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศ “รายได้ปานกลางชั้นสูง” ให้กลายเป็นกลุ่ม “ประเทศที่มีรายได้สูง” ด้วยนวัตกรรมที่ช่วยยกระดับคุณภาพของเศรษฐกิจจากกลไกต่าง ๆ เน้นไปทางการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้

ไทยแลนด์ ๔.๐ พัฒนาเรื่องใดบ้าง

มีการพัฒนาวิทยาการความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีการแพทย์ สป่า เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษา อี-มาร์เก็ตเพลส อี-คอมเมิร์ซ เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยวการเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น

ไทยแลนด์ ๔.๐ จะพัฒนาอย่างไร

การพัฒนาประเทศไทยภายใต้โมเดล “ประเทศไทย ๔.๐” จะสำเร็จ ใช้แนวทาง “สานพลังประชารัฐ” เป็นตัวการขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่าง ๆ ร่วมกันระดมความคิด ผนึกกำลังกันขับเคลื่อน ผ่านโครงการบันทึกความร่วมมือกิจกรรม หรืองานวิจัยต่าง ๆ โดยการดำเนินงานของ “ประชารัฐ” กลุ่มต่าง ๆ อันได้แก่ กลุ่มที่ ๑ การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณฑ์การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ พัฒนาคลัสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมอนาคต และการดึงดูดการลงทุนและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน กลุ่มที่ ๒ การพัฒนาเกษตรสมัยใหม่และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ กลุ่มที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและไมล์ การสร้างรายได้ และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ กลุ่มที่ ๔ การศึกษาพื้นฐานและการพัฒนาผู้นำ (โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ และกลุ่มที่ ๕ การส่งเสริมและการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) ซึ่งแต่ละกลุ่มกำลังวางระบบและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายอย่างเข้มข้น

โดยสรุป กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศไทยภายใต้ “ประเทศไทย ๔.๐” เป็นอีกนโยบายหนึ่งที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล เป็นรูปแบบที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อม ๆ กัน เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” ที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งในและระดับโลก

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑียางพาราและปาลมน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก” ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ยกระดับมาตรฐานบริการและส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค
- ๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร
- ๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ใต้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail)
- ๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง
- ๕) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค

- ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนใหม่มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาลมน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา หาดใหญ่ – สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่สุราษฎร์ธานีและชุมพร
- ๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว (ข้าวสังหยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก) ไม้ผล (กล้วยหอมทอง มะพร้าวทุเรียน มังคุด สมโอ) กาแฟ (กาแฟโรบัสตา) พืชสมุนไพร และปศุสัตว์ (โคขุนศรีวิชัย) เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูง มีคุณภาพปลอดภัยและได้มาตรฐานส่งออก

- ๒) ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่ง และการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล

- ๓) ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน

- ๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ

- ๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนา เขตอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง

- ๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต ใต้เป็นท่าเรือหลัก (Homeport) ของโลก

- ๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา หาดใหญ่ - สะเดา

- ๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรใหม่มีความอุดมสมบูรณ์

- ๒) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

- ๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน

- ๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway)
- พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route)
- พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products)
- การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติการส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน

(ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง)

วิสัยทัศน์

“ ศูนย์กลางการเกษตร การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวนานาชาติโลกดิจิทัลที่สมบูรณ์
สิ่งแวดล้อมยั่งยืนและสังคมคุณภาพ ”

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาในด้านที่ ๑ การพัฒนาการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป การตลาด และการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) การประมง และปศุสัตว์

ประเด็นการพัฒนาในด้านที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ การตลาดในสินค้าและบริการอย่างครบวงจรที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาในด้านที่ ๓ การพัฒนาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติที่มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาในด้านที่ ๔ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่งโลจิสติกส์ พลังงาน ระบบเครือข่ายการสื่อสาร สารสนเทศเพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาในด้านที่ ๕ การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

วิสัยทัศน์จังหวัดสุราษฎร์ธานี “ เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข ”

คำนิยาม

เมืองเกษตรคุณภาพ หมายถึง ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจในภาคเกษตรทางด้านปาล์มน้ำมัน ยางพารา มะพร้าว ปศุสัตว์ และอาหารทะเล รวมทั้งการส่งเสริมมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และเน้นฐานการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไม่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความหลากหลายทางชีวภาพของชุมชน

การท่องเที่ยวยั่งยืน หมายถึง การฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานสากลสร้างโครงสร้างการท่องเที่ยวชุมชนและการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว

สังคมเป็นสุข หมายถึง พัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้เป็นสังคมแห่งคุณภาพ สุขสงบ เข้มแข็ง เชื่อมโยงฐานความรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาในทุกมิติของสังคมองครวมของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจากการบูรณาการทางการเกษตรการท่องเที่ยวสู่สังคมที่น่าอยู่ที่มีหลากหลายความดีในจังหวัดสุราษฎร์ธานีอันได้แก่ องค์พระธาตุศรีสุราษฎร์ พระบรมธาตุไชยา อาจารย์พุทธทาสภิกขุ ประชาชนเป็นคนดีและมีความสุข ฯลฯ สู่ “อุแห่งความดีทั้งปวง”

การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สู่การ

ปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการผลิตสินค้าทางการเกษตร ปศุสัตว์ และประมงที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทุกมิติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาคทั้งจังหวัดและกลุ่มจังหวัดโดยใช้พื้นฐานดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิตเพื่อให้ความสมบูรณ์เพื่อสังคมน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยใช้ฐานเกษตรและท่องเที่ยวมาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๔

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี "เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข"

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา ที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร และการพลังงาน

ประเด็นการพัฒนา ที่ ๒ การส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา ที่ ๓ การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน

ประเด็นการพัฒนา ที่ ๔ การพัฒนาสังคมปลอดภัยคุณภาพชีวิตที่ดีและมีศักยภาพในการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนา ที่ ๕ การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) วิทยาลัยศน

“ โครงสร้างพื้นฐานดี ประเพณีวัฒนธรรมเด่น เน้นการท่องเที่ยว รักษาสิ่งแวดล้อม นอนำเศรษฐกิจพอเพียง ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการท่องเที่ยวทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

๑.๕ การพัฒนาตามนโยบายของนายกเทศมนตรีตำบลคลองปราบ

นโยบายของ นายสมหมาย หนูศรีแก้ว นายกเทศมนตรีตำบลคลองปราบ แกลงต่อ สภาเทศบาลตำบลคลองปราบ วันที่ ๑๐ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

๑.นโยบายด้านการเมืองการปกครองและการบริหารขององค์กร

๑.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๒ การบริหารงานของเทศบาลโดยยึดหลักธรรมาภิบาลเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน

๑.๓ เน้นการทำงานตามหน้าที่อย่างมีคุณภาพ

๑.๔ ตั้งศูนย์ช่วยเหลือและบริการประชาชน

๒.นโยบายด้านแหล่งน้ำ

๒.๑ น้ำเพื่อการอุปโภค - อุปโภค

- ก่อสร้างและปรับปรุงระบบประปาเพื่อให้มีน้ำใช้ในครัวเรือนที่สะอาดเพียงพอและทั่วถึงทุกหมู่บ้าน ทั้งในช่วงปกติและเกิดภัยแล้งและประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา

๒.๒ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

- ขุดลอกปรับปรุงบำรุงรักษาแหล่งน้ำเดิมที่มีอยู่และจัดหาเพิ่มแหล่งน้ำใหม่ เพื่อรองรับการประกอบอาชีพทางการเกษตร ประเภทพืชผลไม้ที่เพิ่มพื้นที่การทำสวนผลไม้ เพื่อส่งเสริมการมีรายได้เพิ่มขึ้นและเพียงพอต่อการใช้น้ำเพื่อการเกษตรในช่วงฤดูแล้งให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ และแก้ไขปัญหาท้องถิ่นน้ำท่วม น้ำแล้งด้วย

๓.นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๓.๑ ประเภทการคมนาคมขนส่งดำเนินการก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษาถนน ให้มีสภาพพื้นที่ใช้สัญจรไปมาและการขนส่งสินค้าได้สะดวกยิ่งขึ้นอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่และเชื่อมโยงกับทางหลวงและพื้นที่ใกล้เคียงได้ดีและทำเป็นถนนปลอดภัยต่อไป

๓.๒ ก่อสร้างปรับปรุงระบบการระบายน้ำในเขตชุมชนไหลผ่านได้สะดวกและป้องกันน้ำเสียที่มีผลกระทบต่อประชาชนในชุมชนท้องถิ่น

๓.๓ ปรับปรุงระบบไฟฟ้าแสงสว่างในเขตชุมชนให้เพียงพอและทั่วถึง เน้นบริเวณริมถนนที่เป็นจุดเสี่ยง ให้มีความปลอดภัย

๓.๔ การก่อสร้างอาคารสถานที่เพื่อรองรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาชนในท้องถิ่นให้เพียงพอ เพื่อรองรับความเจริญเติบโต

๔. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๔.๑ ส่งเสริมการประกอบอาชีพและรายได้นอกภาคการเกษตร ให้ความรู้เพิ่มทักษะรองรับการมีงานทำ

๔.๒ จัดตั้งและฟื้นฟูต่อยอดกองทุนส่งเสริมอาชีพผู้มีรายได้น้อยและส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรม การเกษตรและอาชีพอื่นๆ

๔.๓ ส่งเสริมการเกษตรครบวงจร การผลิตที่มีคุณภาพ การแปรรูปเพิ่มมูลค่า การตลาด จัดทำตลาด กลางเพื่อจำหน่ายร่วมกับริมทางหลวง

๔.๔ จัดหาปัจจัยการผลิต ลดต้นทุน รวมกลุ่มทำเกษตรแปลงใหญ่ ส่งเสริมศูนย์ถ่ายทอด เทคโนโลยีการเกษตร

๔.๕ สร้างงานส่งเสริมอาชีพสร้างรายได้เพิ่ม

๕. นโยบายด้านสังคม

๕.๑ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๕.๒ ส่งเสริมความสามัคคีของคนในชุมชน

๕.๓ จัดสวัสดิการแก่ประชาชนกลุ่มเปราะบาง

๕.๔ สร้างความเข้มแข็งชุมชนแบบพึ่งพาตัวเอง

๕.๕ ลดความขัดแย้งของสังคม จัดตั้งไกล่เกลี่ยข้อพิพาท โดยใช้หลักคุณธรรมและปรับปรุงการทำงาน ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมท้องถิ่นและสังคมภายนอก โดยใช้หลักเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา สามัคคี มี คุณธรรม นำไปสู่อยู่ร่วมกันสันติสุข

๖. นโยบายด้านสาธารณสุข

๖.๑ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยแก่ประชาชน

๖.๒ สนับสนุนกองทุน สปสช.

๖.๓ ป้องกันและระงับโรคติดต่อทันที

๖.๔ ส่งเสริมให้มีการตรวจสุขภาพกลุ่มเสี่ยงประจำปี

๖.๕ จัดตั้งกองทุนสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม

๖.๖ จัดให้มีสถานที่พร้อมเครื่องออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

๖.๗ จัดหน่วยอาสาเยี่ยมผู้ป่วย ผู้พิการ คนชราที่บ้าน

๖.๘ รณรงค์ปลูกพืชผักปลอดสารพิษเพื่อบริโภค

๗. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม การกีฬาและนันทนาการ

๗.๑ ด้านการศึกษา

- ส่งเสริมการศึกษาในระบบและนอกระบบ

- สร้างแหล่งเรียนรู้ในระดับตำบล

- สนับสนุนโครงการอาหารกลางวันนักเรียนเพื่อสุขภาพ

๗.๒ ด้านศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี

- จัดให้มีการบำรุงรักษาศาสนสถาน เพื่อเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมตามหลักศาสนาพุทธ เป็นสิ่งมีคุณค่าใน การดำเนินชีวิต

- จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสืบสานงานประเพณีและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง

- สนับสนุนกิจกรรมสภาวัฒนธรรมตำบล

- ส่งเสริมยกย่องคนดี มีคุณธรรม คนดีสำคัญกว่าทุกสิ่ง แบบ บวร

๗.๓ ด้านการกีฬาและนันทนาการ

- ส่งเสริมการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ
- จัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาประเพณีและกีฬาพื้นบ้านเพื่อความสามัคคี
- สร้างศูนย์กีฬาเยาวชนพร้อมส่งเสริมการกีฬาเยาวชน
- ปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สาธารณะประโยชน์ให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกาย

๘. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘.๑ บำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ภูเขาธรรมชาติ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๘.๒ ร่วมกับสถานประกอบการเหมืองแร่ ดูแลสภาพแวดล้อมในเขตชุมชนใกล้เคียงเหมืองแร่ให้ปลอดภัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๘.๓ พัฒนาสภาพแวดล้อมชุมชนให้สะอาด น่าอยู่อาศัย โดยให้ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชุมชนให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี ท้องถิ่นน่าอยู่อาศัย ร่วมใจกันรักษาสิ่งแวดล้อม

๙. นโยบายด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๙.๑ จัดหาอุปกรณ์สำหรับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานตามภารกิจ

๙.๒ จัดอบรมให้ความรู้เตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานแก่บุคลากรในหน่วยงาน ให้ออกปฏิบัติงานได้ทันทีเมื่อทราบเหตุที่จำเป็น

๙.๓ จัดทำแผนป้องกันภัยฟื้นฟูช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้เข้าสู่ภาวะปกติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๙.๔ จัดสวัสดิการให้ความช่วยเหลือสมาชิกอพยพ.เพื่อเป็นขวัญกำลังใจในการอาสาช่วยงาน ฯ

๑๐. นโยบายพัฒนาบุคลากร

๑๐.๑ การพัฒนาบุคลากรฝ่ายประจำ

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรเพิ่มความรู้ และศักยภาพในการทำงาน

- บริหารจัดการบุคลากรแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องเหมาะสมตามภารกิจ

- พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของบุคลากร ให้มีความสำนึกและรับผิดชอบต่อนหน้าที่และผู้รับผิดชอบ

๑๐.๒ การพัฒนาบุคลากรฝ่ายการเมือง

- พัฒนาคำแนะนำความรู้ความสามารถของผู้บริหารให้อยู่ในระดับมาตรฐาน สามารถปฏิบัติงานตามนโยบายรัฐบาลได้อย่างถูกต้อง

- ส่งเสริมให้เห็นความสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ มีความเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๑๑. นโยบายพัฒนารายได้

๑๑.๑ เน้นรายได้ภาคอุตสาหกรรม

๑๑.๒ ด้านพาณิชย์

๑๑.๓ จัดหาแหล่งงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก

๑๒. นโยบายด้านอื่น ๆ

๑๒.๑ ดำเนินงานตามนโยบายของทางราชการและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

๑๒.๒ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

๑๒.๓ เพิ่มภารกิจตามสิทธิประโยชน์ของประชาชน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ร่วมใจกันพัฒนาเป็นตำบลน่าอยู่อาศัย สุขภาพอนามัยถ้วนทั่ว ครอบคลุมปลอดภัย ฝึกฝนการศึกษา มีอาชีพก้าวหน้า พาสู่คุณธรรม นำไปสู่อนาคตที่ดี มีความสุข”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลคลองปราบ ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำ
- ๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาความยากจน
- ๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
- ๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข
- ๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านประสิทธิภาพการเมือง การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น
- ๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑) โครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟฟ้า ได้มาตรฐานครอบคลุมทั้งตำบล
- ๒) ประชาชนมีน้ำอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรเพียงพอ
- ๓) ประชาชนมีอาชีพมั่นคงและมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ
- ๔) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากสาธารณภัย
- ๕) ผู้ด้อยโอกาสได้รับการช่วยเหลือและอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข
- ๖) เด็ก เยาวชน ได้รับการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา
- ๗) ประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์สืบสาน
- ๘) ประชาชนได้รับการส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ
- ๙) ประชาชนได้รับบริการด้านสุขภาพ มีสุขภาพแข็งแรง ปราศจากโรคระบาดและปลอดภัย
- ๑๐) การบริหารจัดการองค์กรที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล
- ๑๑) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และพัฒนา

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนถนนที่ได้มาตรฐานประชาชนสัญจรสะดวกปลอดภัย
- ๒) จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ ไฟฟ้าสว่างครบทุกพื้นที่ ประชาชนได้รับความสะดวก
- ๓) จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ สะอาด ปลอดภัย
- ๔) จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำใช้เพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอทั่วถึง
- ๕) จำนวนโครงการที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนที่ดำเนินการแล้วเสร็จ
- ๖) จำนวนโครงการที่ เด็ก เยาวชน และประชาชนได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม การกีฬานันทนาการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ
- ๗) จำนวนโครงการที่ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต ส่งเสริมสนับสนุนสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ให้แก่ประชาชนที่ดำเนินการแล้วเสร็จ
- ๘) จำนวนโครงการเสริมสร้างความมั่นคง ความเข้มแข็ง และภูมิคุ้มกันที่ดีสู่ชุมชน ที่ได้ดำเนินการแล้วเสร็จ
- ๙) จำนวนกลุ่มอาชีพ/กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ
- ๑๐) จำนวนโครงการที่ส่งเสริมการบริหารจัดการองค์กรที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลที่ดำเนินการแล้วเสร็จ
- ๑๑) ร้อยละของการใช้จ่ายงบประมาณในยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๑๒) ร้อยละของการใช้จ่ายงบประมาณในยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำ
- ๑๓) ร้อยละของการใช้จ่ายงบประมาณในยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหา

ความยากจน

๑๔) ร้อยละของการใช้จ่ายงบประมาณในยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

๑๕) ร้อยละของการใช้จ่ายงบประมาณในยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๑๖) ร้อยละของการใช้จ่ายงบประมาณในยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านประสิทธิภาพการเมือง การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

๑๗) ร้อยละของการใช้จ่ายงบประมาณในยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๕ คำเป้าหมาย

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- จำนวนถนนที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้นประชาชนสัญจรสะดวกขึ้น
- ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วครัวเรือน

๒) ด้านพัฒนาแหล่งน้ำ

- ระบบประปาสามารถผลิตน้ำประปาได้มาตรฐาน สะอาด ปลอดภัย
- น้ำมีเพียงพอต่อการอุปโภค - บริโภค และใช้เพื่อการเกษตร

๓) การพัฒนาเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาความยากจน

- ประชาชนมีความรู้ตามหลักวิชาการในการประกอบอาชีพ
- ประชาชนนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการประกอบอาชีพ
- ประชาชนได้รับการส่งเสริมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๔) การพัฒนาด้านสังคม การศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

- ประชาชนได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษา
- ประชาชนได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษาและนันทนาการ
- ประเพณีวัฒนธรรมได้รับการสืบสานและอนุรักษ์ให้คงอยู่คู่ท้องถิ่น

๕) การพัฒนาด้านสาธารณสุข

- ประชาชนมีสุขภาพกาย สุขภาพใจ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ประชาชนในชุมชนปลอดจากโรคภัยไข้เจ็บ
- ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัย

๖) ด้านการเมือง - การบริหาร

- การบริหารงานมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
- ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงาน

๗) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รักษาสิ่งแวดล้อม

- พื้นที่หมู่บ้านปราศจากขยะมูลฝอย
- จำนวนพื้นที่แหล่งน้ำและป่าไม้เพิ่มขึ้นและมีความอุดมสมบูรณ์

๒.๖ กลยุทธ์

๑) ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา เส้นทางคมนาคมและระบบสาธารณูปโภค

๒) การบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอทั่วถึง

๓) พัฒนาและส่งเสริมการประกอบอาชีพแก่ประชาชน

๔) พัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนแบบพึ่งพาตนเอง

๕) ส่งเสริมการศึกษาในระบบและนอกระบบและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

๖) ส่งเสริมอนุรักษ์และสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗) ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

๘) พัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- ๙) เสริมสร้างสุขภาพอนามัยและการบริการสาธารณสุข
- ๑๐) การป้องกันโรคระบาดและระงับโรคติดต่อ
- ๑๑) พัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร
- ๑๒) ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน
- ๑๓) บริหารจัดการองค์กรที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล
- ๑๔) บำรุงรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม พัฒนามรดกโลก เป็นแหล่งท่องเที่ยว
- ๑๕) การบริหารจัดการชุมชนให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี ท้องถิ่นน่าอยู่อาศัย

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและศักยภาพของเทศบาลตำบลคลองปราบ จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของเทศบาลตำบลคลองปราบ ได้แก่ พัฒนาการจัดบริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความสุข และเป็นองค์กรบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นที่ ๑ พัฒนาการจัดบริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน

จากข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลคลองปราบ พบว่า เทศบาลตำบลคลองปราบมีนโยบายในการพัฒนาการจัดบริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานทั้งระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ประเด็นที่สำคัญในการพัฒนาคือให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะอย่างทั่วถึงครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อรองรับการขยายตัวของประชากรและเศรษฐกิจ ในอนาคตเทศบาลตำบลคลองปราบจะมีระบบคมนาคมที่สะดวกได้มาตรฐานทั้งถนนสายหลักและสายรอง มีการขยายเขตไฟฟ้าครัวเรือนและเขตไฟฟ้าสาธารณะครอบคลุมทุกพื้นที่ ขยายเขตระบบประปาให้ประชาชนสามารถรับบริการได้ทุกครัวเรือน พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอทั่วถึง และสามารถบริหารจัดการควบคุมดูแลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นที่ ๒ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความสุข

จากข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลคลองปราบ ที่สามารถต่อยอดการพัฒนาไปสู่ความสำเร็จในอนาคตคือต้องพัฒนาทุกด้านใหม่มีความสอดคล้องสัมพันธ์ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนา ซึ่งการที่จะพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความสุขนั้น จำเป็นต้องพัฒนาในหลายประการ เช่น การพัฒนาด้านการศึกษา เด็ก เยาวชน ประชาชนมีโอกาสได้รับการศึกษาและพัฒนาศักยภาพอย่างกว้างขวางทั่วถึงเท่าเทียมกัน ประชาชนได้รับบริการด้านสุขภาพมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีปราศจากโรคระบาดและปลอดภัย มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีการจัดระเบียบสังคมที่ดี ประชาชนมีงานทำและมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตพร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ประชาชนเห็นคุณค่าและสามารถอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพัฒนามรดกโลกและต่อยอดเป็นแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นต้นทุนของชุมชน

ประเด็นที่ ๓ เป็นองค์กรบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

การเป็นองค์กรบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลนั้น เทศบาลจะต้องมีความพร้อมในด้านบุคลากร ต้องพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร ความรู้ความสามารถ เครื่องมือเครื่องใช้ การบริหารจัดการ รวมไปถึงการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ เทศบาลตำบลคลองปราบ ไขหลักการบริหารงานโดยยึดมั่นธรรมาภิบาลบริการเพื่อประชาชน ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ ดังนั้น หากได้รับการพัฒนาตามยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาดังกล่าว เทศบาลตำบลคลองปราบ จะเป็นองค์กรบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อการจัดบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนต่อไป

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

เทศบาลตำบลคลองปราบ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๗ ประเด็น ซึ่งมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับต่าง ๆ ได้แก่ เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับปัจจุบัน) แผนพัฒนาภาคใต้ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีรายละเอียดดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เทศบาลตำบลคลองปราบ ได้รับฟังข้อมูลสภาพปัญหา ความต้องการ ข้อเสนอแนะของประชาชน กลุ่มองค์กร หน่วยงานราชการในพื้นที่ ข้อมูลแผนพัฒนาหมู่บ้าน ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) และข้อมูลทางวิชาการต่าง ๆ มาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend) ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑. ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง (Strengths)

๑. ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญและมีนโยบายในการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ
๒. ประชาชนสนใจในการสร้างอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ในครัวเรือน
๓. ชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถต่อยอดให้เกิดรายได้ต่อชุมชน

จุดอ่อน (Weakness)

๑. การส่งเสริมพัฒนาอาชีพขาดความต่อเนื่อง
๒. ประชาชนขาดการพึ่งตนเอง
๓. ขาดการประสานงานและการต่อยอดโครงการ

โอกาส (Opportunities)

๑. รัฐบาลให้ความสำคัญและมีนโยบายพัฒนาส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ
๒. ราคาปัจจัยการผลิตลดลง เช่น ราคาน้ำมัน
๓. การคมนาคมขนส่งสะดวก
๔. การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

อุปสรรค (Threats)

๑. ค่าครองชีพสูง
๒. สินค้าทางการเกษตรมีต้นทุนการผลิตสูง ราคาสินค้าเกษตรไม่แน่นอน
๓. ไม่มีตลาดในการระบายสินค้าและผลิตภัณฑ์จากชุมชน
๔. ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวชุมชน
๕. ข้อจำกัดทางระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒. ศักยภาพด้านสังคม

จุดแข็ง (Strengths)

๑. ผู้นำชุมชนมีศักยภาพ
๒. ประชาชนมีความรักสามัคคี
๓. กลุ่มองค์กรมีความเข้มแข็ง
๔. ความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

จุดอ่อน (Weakness)

๑. ขาดความต่อเนื่องและความมั่นคงทางการพัฒนาด้านสังคม
๒. มีกลุ่มองค์กรหลากหลายยากต่อการรวมกลุ่ม
๓. พื้นที่กว้างทำให้ขาดการประสานงานที่ดี
๔. งบประมาณในการพัฒนาด้านสังคมมีจำกัด
๕. เป็นชุมชนที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

โอกาส (Opportunities)

๑. นโยบายรัฐบาล องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน สนับสนุนการพัฒนาในด้านสังคม
๒. นโยบายกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้น
๓. รัฐบาลให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาด้านสังคม
๔. ประชาชนให้ความสำคัญในด้านสาธารณสุขมากขึ้น

อุปสรรค (Theats)

๑. ขาดผู้มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านในการให้คำแนะนำอย่างถูกวิธี
๒. การเข้าถึงสิทธิของประชาชนในการขอรับความช่วยเหลือ
๓. ประชาชนให้ความสำคัญและมีค่านิยมในด้านวัตถุมากกว่าจิตใจ
๔. จำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นในชุมชน

๓. ศักยภาพด้านการศึกษา

จุดแข็ง (Strengths)

๑. ด้านการบริหารจัดการผู้บริหารสนับสนุนแนวคิดและนโยบายการพัฒนาในด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
๒. ได้รับงบประมาณอุดหนุนจากรัฐบาลด้านเงินค่าตอบแทนครู ค่าพัฒนาครู ค่าวัสดุการศึกษา ค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารเสริม (นม)
๓. บุคลากรทางการศึกษามีศักยภาพและความรู้ในการจัดทำสื่อนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน

จุดอ่อน (Weakness)

๑. การส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษานอกพื้นที่
๒. จำนวนนักเรียนที่เรียนในพื้นที่น้อย เสี่ยงต่อการถูกยุบของโรงเรียนในพื้นที่
๓. พื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กคับแคบ ไม่สะดวกต่อการจัดการเรียนการสอน

โอกาส (Opportunities)

๑. รัฐบาลให้การสนับสนุนนโยบายด้านการศึกษาเป็นวาระแห่งชาติ และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๒. รัฐบาลส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบประชาชนสามารถเข้าถึงระบบการศึกษา
๓. มีการแข่งขันทางการจัดการศึกษาในพื้นที่สูง
๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับการสนับสนุนบุคลากร และงบประมาณ จากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

อุปสรรค (Theats)

๑. ประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับการจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๒. ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำส่งผลกระทบต่อความพร้อมของผู้ปกครอง
๓. ปัญหาครอบครัวผู้ปกครองขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด
๔. การพัฒนาด้านอาคารสถานที่ทำได้ไม่เต็มศักยภาพเนื่องจากงบประมาณมีจำกัด

๔. ศักยภาพด้านเทคโนโลยี

จุดแข็ง (Strengths)

๑. การกำหนดแนวทางการพัฒนาแผนแม่บทระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทำได้ง่าย
๒. มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสม่ำเสมอ
๓. มีการจัดหาและปรับปรุงโครงสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องกับหน่วยงานกำกับดูแลอยู่เสมอ
๔. มีความพร้อมในเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ในด้านเทคโนโลยี

จุดอ่อน (Weakness)

๑. ขาดบุคลากรที่ดูแลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศโดยตรง
๒. งบประมาณในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีอย่างจำกัด
๓. การดำเนินการปรับปรุงแก้ไขระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ต้องอาศัยหน่วยงานภายนอก หรือเอกชน

โอกาส (Opportunities)

๑. หน่วยงานกำกับดูแลให้การสนับสนุนโปรแกรมการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ
๒. มีการฝึกอบรมพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ
๓. มีเครือข่ายเพื่อให้คำแนะนำปรึกษาด้านเทคโนโลยีอยู่เสมอ

อุปสรรค (Theats)

๑. เครือข่ายสัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร
๒. ระบบการดำเนินงานที่หน่วยงานผู้กำกับดูแลกำหนดให้ใช้ไม่สมบูรณ์
๓. การคุกคามของ Virus ที่มาจากระบบอินเทอร์เน็ต
๔. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศต้องใช้งบประมาณดำเนินการมาก

๕. ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strengths)

๑. ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์
๒. มีพื้นที่ติดกับอุทยานแห่งชาติได้ร่มเย็น
๓. หน่วยงานราชการให้ความสำคัญในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดอ่อน (Weakness)

๑. พื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดสาธารณภัย
๒. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
๓. ปัญหาในเรื่องการบริหารจัดการขยะที่เพิ่มมากขึ้น
๔. สภาพคลอง/แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน

โอกาส (Opportunities)

๑. นโยบายรัฐบาล องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน สนับสนุนส่งเสริมในเรื่องการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางและให้ความสำคัญในการพัฒนาดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุปสรรค (Theats)

๑. ขาดความต่อเนื่องและความมั่นคงทางการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ข้อจำกัดทางระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๓. ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม
๔. ขาดการบูรณาการและการประสานงานที่ดี ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เทศบาลตำบลคลองปราบ ได้ประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ รายละเอียดดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เทศบาลตำบลคลองปราบ ได้ดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมถนนเดิมที่มีอยู่แล้วให้สามารถใช้งานได้ ตามปกติ ในขณะที่เดียวกันก็ได้ดำเนินการบุกเบิกและก่อสร้างถนนใหม่ที่ได้มาตรฐาน โดยใช้งบประมาณของเทศบาลใน บางส่วน และขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก ได้แก่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งการดำเนินการยังไม่ครอบคลุมทั้งตำบลแต่จะเร่งดำเนินการตามความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในการสัญจรไปมาของประชาชนในพื้นที่ตำบลคลองปราบ

๒. ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ

การพัฒนาแหล่งน้ำยังเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพราะขาดแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคและใช้เพื่อการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง แหล่งน้ำकुคลองต้นเขินทำให้เกิดน้ำท่วมขังในช่วงฤดูฝน ในช่วงฤดูแล้งมีปริมาณการใช้น้ำเพิ่มสูงขึ้นทำให้ขาดแคลนน้ำ เทศบาลดำเนินการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอย่างเร่งด่วนโดยการบรรทุกน้ำไปแจกจ่ายที่บ้านเรือนหรือที่จุดจ่ายน้ำของหมู่บ้านใหญ่แก่ประชาชนที่ขาดแคลนน้ำใช้ เช่น พื้นที่ หมู่ที่ ๓ บางส่วน และในพื้นที่ หมู่ที่ ๕ ส่วนในการแก้ไขปัญหาในระยะยาวนั้น เทศบาลได้ดำเนินการขอรับการสนับสนุนงบประมาณไปยังหน่วยงานภายนอก เช่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมทรัพยากรน้ำ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๓. ด้านเศรษฐกิจ และการแก้ไขปัญหาความยากจน

ปัญหาด้านเศรษฐกิจที่สำคัญในระดับประเทศ คือราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ เช่น ยางพารา ผลไม้ตามฤดูกาล ส่งผลให้ประชาชนมีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ไม่มีอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ในครัวเรือน มีปัญหาภาระหนี้สินในครัวเรือน การประกอบอาชีพขาดการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง การขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพต่าง ๆ รวมทั้งปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ ซึ่งเทศบาลได้ดำเนินการสำรวจความต้องการในการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพเสริมและติดตามการดำเนินกิจกรรมของทุกกลุ่ม เพื่อทำความเข้าใจในการบริหารจัดการกลุ่ม การให้ความรู้และพัฒนากลุ่มใหม่มีการดำเนินงานต่อเนื่องและเข้มแข็ง รวมทั้งให้การสนับสนุนตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน

๔. ด้านการศึกษา

ปัจจุบันรัฐบาลสนับสนุนนโยบายด้านการศึกษาเป็นวาระแห่งชาติ และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็ก ทำให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีศักยภาพและมีความพร้อมในการจัดการศึกษา โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้สนับสนุนงบประมาณด้านบุคลากรทางการศึกษา และงบประมาณเป็นค่าอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ค่าการจัดการเรียนการสอนรายหัว ค่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ค่าหนังสือ และค่าชุดนักเรียนอย่างต่อเนื่อง แต่ในขณะเดียวกันปัญหาอุปสรรคในด้านการศึกษาก็ยังมีเช่นกัน เช่น ประชาชนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตรหลาน ผู้ปกครองประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำจึงขาดความพร้อมในการจัดการศึกษาของบุตรหลาน ปัญหาครอบครัวขาดการดูแลเอาใจใส่บุตรหลานอย่างใกล้ชิด โดยเทศบาลได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการศึกษาและมีความพร้อมในการจัดการศึกษาเพื่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนที่ดี

๕. ด้านการพัฒนาด้านสาธารณสุข

ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญในปัจจุบัน คือการเกิดโรคติดต่อและการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (covid - ๑๙) ส่งผลให้ทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทยประสบปัญหาในด้านสาธารณสุข ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจตกต่ำ โดยเทศบาลได้ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับโรคระบาดและการป้องกันตนเองจากโรคระบาดต่าง ๆ ในเบื้องต้น รวมทั้งได้สนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อเวชภัณฑ์ ยา และอุปกรณ์ป้องกันโรคให้กับประชาชนในพื้นที่ตำบลคลองปราบอย่างต่อเนื่องจนกว่าสถานการณ์จะในประเทศและในพื้นที่เป็นปัจจุบัน

๖. ด้านการพัฒนาด้านประสิทธิภาพการเมือง การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

ด้านการเมืองในระดับชาติยังมีความขัดแย้งในสังคม รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมืองซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้โดยลำพัง การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติต่าง ๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

๗. ด้านการพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติสาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติแล้วไม่มีที่ทำกินจึงต้องไปเปิดป่าใหม่ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติอาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเข้าสัมปทานเหมืองแร่หรือทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอื่น ๆ มลพิษจากข้อเสียข้ามแดน เช่น อาจมีขยะข้ามแดน การเกิดไฟป่าในพื้นที่ทางภาคเหนือของประเทศส่งผลให้เกิดมลพิษและทำลายสิ่งแวดล้อม